

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ จะทำการวิเคราะห์ผู้ชมชาวต่างประเทศ ซึ่งอยู่ในฐานะผู้รับสารในกระบวนการสื่อสาร ดังนั้น จึงจะใช้แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory) มาช่วยในการวิเคราะห์

แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจนี้ เริ่มมีการนำไปใช้ในงานวิจัย โดย Herzog ในปี 1944 โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับความพอใจที่แม่บ้านได้รับจากการฟังรายการละครวิทยุภาคกลางวัน ซึ่งทำให้เห็นแนวโน้มว่าผู้รับสารนั้นไม่ได้เป็นเพียงผู้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น แต่ผู้รับสารเลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ทำให้เกิดการวางแนวคิดใหม่ซึ่งถือว่าการสื่อสารนั้น ผู้รับสารคือตัวจักรที่จะตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528 : 32) ซึ่งนับได้ว่า งานวิจัยของ Herzog นี้เป็นจุดเริ่มต้นในการให้ความสำคัญแก่ผู้รับสารมากขึ้น และได้รับการพัฒนาเป็นทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในเวลาต่อมา

ในปี 1973 Katz และคณะ ได้ทำการศึกษาข้อมูลที่เกิดจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศอิสราเอล โดยนับเป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่มีลักษณะเป็นการวิจัยการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ และด้วยเหตุนี้ งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีลักษณะเป็นการวิจัยสำรวจขั้นพื้นฐาน และเป็นความพยายามที่จะประดิษฐ์เครื่องมือในการวัดมากกว่าที่จะเป็นการศึกษาเพื่อพิสูจน์สมมติฐานใด ๆ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นต้นแบบของงานวิจัยในแนวนี้ ทั้งในด้านวิธีการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวัด กล่าวคือ Katz และคณะ ได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมมนุษย์ขึ้น โดยนำเอาองค์ประกอบ 3 อย่าง มารวมกันเข้าเป็นกลุ่มของความต้องการในแง่ต่าง ๆ องค์ประกอบทั้งสามนี้ได้แก่ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528 : 33)

1. Mode คือ ลักษณะของความต้องการ
 - (1) ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - (2) ต้องการให้ลดน้อยลง
 - (3) ต้องการให้ได้มา
2. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอก คือ
 - (1) การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - (2) การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสพการณ์ทางอารมณ์
 - (3) การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ
 - (4) การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่
 - (1) ตนเอง
 - (2) ครอบครัว
 - (3) เพื่อนฝูง
 - (4) สังคม รัฐบาล
 - (5) ชนบประเพณี วัฒนธรรม
 - (6) โลก
 - (7) สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายนัยลบ

จากความต้องการทั้ง 3 กลุ่มนี้ Katz และคณะ ได้เชื่อมโยงความต้องการทั้ง 3 กลุ่ม เข้าด้วยกันเป็นข้อความแสดงความต้องการ (Needs) ของบุคคลขึ้นได้ 35 ข้อความ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความต้องการของบุคคลที่สามารถใช้สื่อต่าง ๆ ตอบสนองให้ความพึงพอใจ (Gratifications) ได้ ในการสร้างข้อความแสดงความต้องการอาจทำได้เช่น 1(1) 2(4) 3(2) หมายความว่า เป็นความต้องการที่จะเพิ่มพูนการติดต่อ เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับครอบครัว (ความต้องการที่จะใช้เวลาอยู่กับครอบครัวของตน)

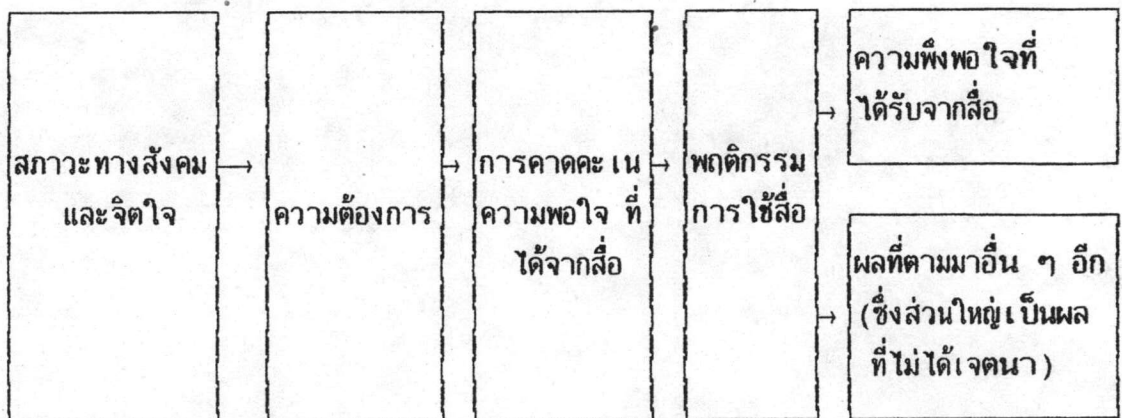
ความต้องการของบุคคลทั้ง 35 ข้อความนี้ Katz และคณะ ได้นำมาสร้างมาตราวัด (Rating Scale) ระดับของการตระหนักในความสำคัญของความต้องการแต่ละอย่างของบุคคล (Individual's Need Salience) โดยใช้มาตราวัด 4 ระดับ คือ 1. สำคัญมาก 2. สำคัญพอใช้ 3. ไม่ค่อยสำคัญนัก 4. ไม่สำคัญเลย

นอกจากนี้ Katz ยังได้วัดระดับของความพอใจ (Gratifications) ที่ผู้รับสารได้รับจากสื่อประเภทต่าง ๆ โดยสร้างมาตราวัดความพอใจที่สื่อมวลชนแต่ละประเภท ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือและภาพยนตร์ ให้แก่ผู้รับสาร เช่น มาตราวัดความพอใจของผู้ชมโทรทัศน์ จะตั้งคำถามว่า โทรทัศน์สามารถช่วยในการสนองความต้องการที่จะรับรู้ข่าวสารความเป็นไปในโลกอย่างไร (1) ช่วยได้มาก (2) ช่วยได้พอควร (3) ไม่ค่อยช่วยนัก (4) ไม่ได้ช่วยเลย และถามประกอบด้วยว่า ถ้าสื่อเหล่านี้ไม่ได้ความพอใจตามต้องการแล้ว มีอะไรบ้างที่สนองความต้องการเหล่านั้นได้

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาของ Katz และคณะ ก็ได้สรุปแบบแผน (Pattern) ของการศึกษาตามแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจไว้ว่า

การศึกษากการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจ คือ การศึกษาเกี่ยวกับ สภาวะของสังคมและจิตใจที่มีผลต่อความต้องการของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การคาดคะเนเกี่ยวกับ สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนั้นนำไปสู่ ความแตกต่างกันในการใช้สื่อและพฤติกรรมอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล ยังผลให้เกิดความพอใจที่ได้รับจากสื่อ และผลอื่น ๆ ที่บางครั้งมิได้คาดหมายมาก่อน (Katz, Blummer and Gurevitch, 1974:20)

จากข้อสรุปดังกล่าว สามารถแสดงในรูปของแบบจำลอง ได้ดังนี้ (เดนิส แมคเคลล และสเวน วินดาหล, 2528 : 149)

จากแบบจำลองอธิบายได้ว่า สภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ความต้องการที่ต่างกันนี้ ทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่า สื่อแต่ละประเภทจะสนองความพอใจได้ต่างกันออกไปด้วย ดังนั้น ลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันไป จนสุดท้าย คือความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อจะต่างกันออกไปด้วย

แนวทางการศึกษาการใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจนี้ ยังเกี่ยวเนื่องกับการมองดูหน้าที่ของสื่อมวลชนที่มีต่อผู้รับสาร (Functional Approach) (ยูล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528 : 35) เนื่องจากเป็นการศึกษาถึง การใช้สื่อของผู้รับสาร จึงได้มีการแบ่งหน้าที่ของสื่อมวลชนที่มีต่อผู้รับสารไว้ โดย McQuail และคณะ ซึ่งสรุปหน้าที่ของสื่อมวลชนที่มีต่อผู้รับสารไว้ 4 ประเภท (McQuail, Blummer and Brown, 1972 อ้างถึงใน ยูล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528 : 35) คือ

1. หน้าที่ในการเสนอข่าวสาร (Information) สอนองความต้องการของมนุษย์ที่จะรับรู้ข่าวสารความเป็นไปของสังคมที่แวดล้อมตัวบุคคลอยู่ ซึ่งผู้รับสารจะรับรู้ด้วยความอยากรู้อยากเห็นและสนองความสนใจทั่ว ๆ ไป เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และในสภาพแวดล้อมทั้งที่ใกล้ตนเอง สภาพแวดล้อมในสังคมตลอดจนสภาพทั่วไปในสังคมโลก (McQuail, 1983 : 82-83)

2. การสร้างเสริมเอกลักษณ์ของบุคคล (Personal Identity) สอนองความต้องการที่จะมีสิ่งอ้างอิงถึง และความต้องการที่จะสร้างค่านิยมของตนเอง ตลอดจนค้นหารูปแบบพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับค่านิยมและพฤติกรรมของผู้อื่นที่ปรากฏในสื่อมวลชนโดยไม่รู้สึกรู้สึ (McQuail, 1983 : 82-83)

3. การสร้างเสริมการติดต่อกับสังคม (Social Interaction or Social Utility) สอนองความต้องการของผู้รับสารที่จะมีเพื่อนและติดต่อกับสังคมภายนอก ซึ่งพบมากในบรรดานักศึกษา หมู่ปัญญาชน และแม้แต่คนธรรมดาทั่วไป ที่จะนำข่าวสารที่ตนได้รับมาเป็นหัวข้อของการสนทนาในสังคมประจำวัน นอกจากนั้นข่าวสารต่าง ๆ ยังช่วยให้บุคคลได้เกิดการเรียนรู้บทบาทและพฤติกรรมของผู้อื่นที่มีสถานภาพคล้ายคลึงกับตน สามารถที่จะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงบทบาทและพฤติกรรมของตนเอง ได้เช่นเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนฝูงและสังคมรอบตัวได้ดียิ่งขึ้น (McQuail, 1983 : 82-83)

4. หน้าที่ในการเสนอความบันเทิง หรือหันเหความสนใจ (Entertainment or Diversion) สื่อมวลชนจะสนองความต้องการที่จะหนีพ้นชั่วขณะ (Escape) ไปจากหน้าที่การงานอันจำเจ เพื่อผ่อนคลายและสนุกสนานไปกับการปล่อยอารมณ์ จึงเท่ากับว่าผู้รับสารใช้สื่อมวลชนเพื่อพักผ่อนและหลีกเลี่ยงจากสภาพปัญหาที่ต้องประสบอยู่ในชีวิตและการทำงานประจำ นอกจากนี้ยังพบว่า มีผู้เปิดรับข่าวสารเพื่อฆ่าเวลา หรือเพื่อทดแทนความรู้สึกและการสูญเสียอารมณ์บางอย่าง ตลอดจนการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของผู้อื่นในสังคม (McQuail, 1983 : 82-83)

แนวทางการศึกษาการใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจที่กล่าวมานี้ จะสามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ถึงการรับสารของผู้ชมชาวต่างประเทศทางโทรทัศน์ได้ เพื่อค้นหาลักษณะการชมข่าวต่างประเทศว่ามีลักษณะตามหน้าที่ของสื่อมวลชนที่พึงจะสนองความต้องการของผู้ชม หรือไม่ อย่างไร และถ้าไม่เป็นไปตามลักษณะดังกล่าวแล้ว ผู้ชมจะชมข่าวต่างประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างไร

อย่างไรก็ดี แนวทางการศึกษาการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจนี้ก็มีจุดอ่อนอยู่หลายประการเช่นกัน Elliot (1974 อ้างถึงใน ยุกล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528 : 35) และ Swanson (1979 : 37-53) ได้ชี้ให้เห็นว่าแนวคิดนี้ไม่มีความเป็นทฤษฎี เนื่องจากไม่มีการวางสมมติฐาน (Hypothesis) และหาข้อมูลเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และยังใช้ความต้องการของบุคคล (Needs) เพียงตัวเดียวเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการใช้สื่อของมนุษย์ ซึ่งความต้องการไม่น่าจะใช้อธิบายพฤติกรรมการใช้สื่อของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ตัวแปรบางตัว เช่น ความพึงพอใจ (Gratifications) ก็ยังไม่มีนิยามอย่างชัดเจน และงานวิจัยในยุคแรก ๆ ก็ไม่สามารถหาข้อสนับสนุนได้ว่า ความต้องการ (Needs) มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ (Media Use) ซึ่งข้อบกพร่องของแนวคิดดังกล่าวนี้ ได้รับการแก้ไขปรับปรุงในเวลาต่อมา โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นทฤษฎีนั้น ได้มีการตอบโต้ความคิดของ Elliot และ Swanson ว่า การตีความคำว่า "ทฤษฎี" อย่างแคบ ๆ โดยนิยามว่า ทฤษฎีเป็นเพียงการวางสมมติฐานเท่านั้น เป็นการตีความแบบแคบ ๆ ทฤษฎีของการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจมีคุณสมบัติเป็นทฤษฎีอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นแบบจำลองที่อธิบายพฤติกรรมของการใช้สื่อว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการของมนุษย์ และการสนองความพอใจของมนุษย์ หากแต่ว่า

การทาวิจัยในขั้นต้นเป็นเพียงการวิจัยขั้นสำรวจ เพื่อจัดให้ความต้องการรายการย่อย ๆ หลายรายการเข้ามารวมกันเป็นประเภทใหญ่ เป็นการจัดโครงสร้างที่แน่นอนเพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ต่อการสร้างทฤษฎีให้สมบูรณ์กว่าเดิมและต่อการทาวิจัยในขั้นต่อไป จึงไม่มีการตั้งสมมติฐานเพื่อหาข้อมูลมาสนับสนุนดังเช่นงานวิจัยทั่ว ๆ ไป ส่วนศัพท์ หรือแนวคิด (Concept) ต่าง ๆ ก็ได้มีการนิยามให้ชัดเจนมากขึ้น เช่น ความพึงพอใจในสื่อหมายถึง การมองเห็นว่าสื่อ นั้น ๆสนองความต้องการได้ รวมทั้งยังมีการย่อยแนวคิดลงไปให้ลึก และชัดเจนขึ้น เช่น ความพึงพอใจ (Gratifications) ถูกแบ่งออกเป็นทั้งความพึงพอใจที่แสวงหาจากสื่อ (Gratification Sought) และความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อ (Gratification Obtained หรือ Satisfaction) (Palmgreen, Wenner and Rayburn, 1981 : 451-479 อ้างถึงใน ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528)

นอกจากนี้ งานวิจัยในระยะต่อมายังได้สนับสนุนทฤษฎีนี้มากขึ้น เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้รับสารใช้สื่อสนองความต้องการของตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้โทรทัศน์ Rubin พบว่า การดูโทรทัศน์รายการต่าง ๆ ในหมู่ผู้ชมสูงอายุ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความตั้งใจที่จะได้รับประโยชน์ในแง่ต่าง ๆ จากโทรทัศน์ เช่น ผู้มีความตั้งใจจะติดตามข่าวสารการเมือง จะเลือกดูรายการที่เสนอสาระต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และยังพบความสัมพันธ์ในทางลบระหว่างผู้ที่มีความตั้งใจจะใช้สื่อฆ่าเวลา (Rubin, 1981 : 141-165) ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ Rubin and Rubin เกี่ยวกับการดูรายการข่าวทางโทรทัศน์ด้วยการศึกษาในลักษณะ คล้ายคลึงกันนี้ ก็ได้รับผลประการเดียวกัน (Rubin and Rubin, 1982 : 287-313 อ้างถึงใน ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528)

สำหรับข้อบกพร่องที่ถกโจมตีว่า ทฤษฎีนี้ยึดเอาความต้องการของบุคคล (Needs) เพียงตัวเดียว เป็นตัวอธิบายทฤษฎีนั้น ต่อมาได้นำเอาตัวแปรอื่น ๆ เข้าไปร่วมอธิบายด้วย เช่น การนำเอาเหตุการณ์ที่เกิดในช่วงชีวิตของบุคคล (Life Events) มาเป็นตัวช่วยอธิบาย ว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความต้องการ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการใช้สื่อโทรทัศน์ด้วย (Yubol Banjarongkij, 1985)

จึงเชื่อว่า จะสามารถนำทฤษฎีนี้ มาเป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์ ผู้ชมข่าวต่างประเทศทาง โทรทัศน์ได้เป็นอย่างดี โดยยึดถือแนวคิดหลักที่ว่า ผู้รับสารเป็นผู้ริเริ่มในการเลือกใช้ประเภทของสื่อ และเนื้อหาของสารที่ตอบสนองความต้องการ (Needs) ของแต่ละบุคคลและให้ความพอใจแก่ผู้รับสารในการใช้สื่อและสารนั้น ๆ

งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง The 1985 Philadelphia Newspaper Strike : The Uses and Gratification Study โดย William R. Elliott and William L. Rosenberg ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ และการใช้สื่อในระหว่างและหลังจากการประท้วงของหนังสือพิมพ์บางฉบับในเมือง พบว่า ในระหว่างการประท้วงของหนังสือพิมพ์บางฉบับนั้น ถ้าผู้อ่านขาดความพึงพอใจในสื่อที่ตัวเองต้องการรับแล้ว เขาอาจจะชดเชยความต้องการ (Needs) นั้น ด้วยการรับสื่ออื่นแทน แต่แนวโน้มส่วนใหญ่แล้วเขาจะพยายามชดเชยด้วยสื่อเดียวกัน แต่เป็นฉบับอื่นแทน (กรณีที่เป็นหนังสือพิมพ์) หรือช่องอื่น (กรณีที่เป็นโทรทัศน์) ที่มีเนื้อหาที่เขาต้องการรับจากสื่อเดิม แต่พลาดไป และพบว่า ความพึงพอใจในสื่อ นั้นจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกกับการใช้สื่อเดียวกันอื่น ๆ ที่ใช้ทดแทนนั้นด้วย นอกจากนี้ยังได้สร้างวิธีวิจัย โดยนำเอาองค์ประกอบหลัก ๆ ของความพึงพอใจมาจัดกลุ่มใหม่ให้เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัย (Factor analysis) ได้เป็นกลุ่มใหม่ 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ความพึงพอใจ 6 อย่าง โดยใช้ชื่อว่า "surveillance / contact" เพราะจะวัดเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อให้ได้รับข่าวสารในการช่วยตัดสินใจ และรับรู้เหตุการณ์ปัจจุบัน และยังรวมถึงการติดต่อทางสังคม ซึ่งคนได้ใช้ในกิจกรรมประจำวันในการติดต่อกับบุคคลอื่น และชิมชับเอาข่าวเหล่านี้เข้าไปทุกวัน กลุ่มที่ 2 จะประกอบด้วยความพึงพอใจ 2 อย่าง คือความพึงพอใจที่จะใช้เวลาและเพื่อความบันเทิง และกลุ่มสุดท้ายประกอบด้วยความพึงพอใจที่จะใช้เพื่อการโฆษณา สติที่ใช้ทดสอบ คือ T-Test พบข้อสรุปที่ว่า ความพึงพอใจเกี่ยวกับ "surveillance / contact" มีความสัมพันธ์กับการใช้หนังสือพิมพ์และพฤติกรรมการใช้สื่อทดแทนด้วยและไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันระหว่างและหลังการประท้วงของหนังสือพิมพ์ในเรื่องของการใช้สื่อเพื่อเหตุผลต่าง ๆ สิ่งที่น่าสังเกตจากการค้นพบในการวิจัยขั้นนี้ก็คือ ความพึงพอใจในสื่อเป็นผลประการแรกของสถานการณ์

ทางสังคมและปัจจัยทางด้านภูมิหลังต่าง ๆ และยังอาจจะขึ้นอยู่กับนิสัยมากกว่าที่กล่าวว่าเป็นความต้องการภายใน

งานวิจัยเรื่อง "Gratifications of Daytime TV Serial Viewers" โดย Ronald J. Compesi ศึกษาถึงผู้ชมรายการโทรทัศน์ภาคกลางวัน โดยใช้วิธีการจัดกลุ่มของความพึงพอใจที่ได้รับจากผู้ชมทั้งหมด 52 อย่าง เพื่อจัดรวมเป็น 7 กลุ่มใหญ่ ๆ และตีความหาความสำคัญของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ หากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มปัจจัยบนฐานของค่าเฉลี่ยของปัจจัยทั้งหมด ได้ผลคือ กลุ่มปัจจัยที่จัดแบ่งได้เป็น 7 กลุ่มใหญ่ คือ ผู้ชมที่ชมเพื่อ 1. ได้รับความบันเทิง 2. ชมเพราะเป็นนิสัย เป็นกิจวัตรอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวัน 3. ดูเพราะอยู่ในช่วงเวลาที่สะดวกที่จะดู 4. ดูเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคม ในการติดต่อกับคนอื่น รวมทั้งการคุยกับเพื่อนและการนำไปพูดคุยกับเพื่อนด้วย 5. ดูเพื่อเป็นการพักผ่อน หรือหลีกเลี่ยงปัญหาเพื่อลดความตึงเครียด 6. หลีกเลี้ยงความเบื่อหน่าย ดูเพราะเบื่อหรือไม่มีอะไรทำ หรือไม่มีรายการที่มีค่าพอจะดูในเวลาเดียวกันนั้น 7. ดูเพื่อค้นหาความจริงใหม่ ๆ หรือเพื่อหาคำแนะนำ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในชีวิตของผู้ดู หรือใช้เป็นแหล่งอ้างอิงที่เป็นบุคคล ช่วยให้ผู้ดูเข้าใจชีวิตของตัวเองและชีวิตของคนอื่น ๆ หรือใช้สะท้อนความเป็นจริงทางสังคม กลุ่มของความพึงพอใจต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยเป็นตัวอย่งที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นรายการชุดนั้น ชมรายการเหล่านั้นเพื่อตอบสนองความพึงพอใจด้านใดบ้าง

งานวิจัยเรื่อง "Television News and Audience Selectivity" โดย Daniel G. McDonald and Stephen D. Reese ทั้ง 2 ได้ชี้ให้เห็นว่า ด้วยกลยุทธของรายการโทรทัศน์นั้น ผู้ชมอาจจะชมรายการเพราะรายการนั้นน่าสนใจในตัวเอง หรืออาจจะชมฆ่าเวลาเพื่อคอยชมรายการอื่นต่อไปก็ได้ และในกรณีที่จะใช้คำถามเกี่ยวกับความถี่ของการชมรายการนั้น อาจจะใช้กับผู้ชมกลุ่มย่อยไม่ได้ เพราะผู้ชมเหล่านี้จะตอบสนองต่อคำถามเดียวกัน ต่างกันเกี่ยวกับการใช้สื่อ เพราะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อ ดังนั้น คำถามเกี่ยวกับความถี่ของการรับชมรายการอาจจะไม่ใช่เป็นตัวชี้ที่ดีของความสนใจต่อรายการนั้น ตัวชี้เชิงคุณภาพที่ดีเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้รับจึงน่าจะเป็น "แนวคิดเกี่ยวกับการพึ่งพา" (Reliance concept) มากกว่า ในเรื่องของการพึ่งพาข่าวโทรทัศน์ (Television reliance) นั้น สามารถบอกเราถึงผลของความเชื่อในข่าวโทรทัศน์ได้น้อยมาก แต่ก็บอกเราได้มากถึงความสนใจ

ของผู้ชมต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งผู้ชมอาจจะถูกเผยให้เห็นถึงพฤติกรรมการชมโดย บังเอิญออกมา McDonald และ Reese ต้องการทดสอบสมมติฐาน 2 ข้อ ที่ว่าผู้ชมที่เชื่อถือในโทรทัศน์จะชมรายการข่าวที่ไม่เป็นไปตามแนวเดิม ซึ่งจะ เป็นลักษณะของความบันเทิงเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และในกลุ่มผู้ที่ฟังหนังสือ-พิมพ์ในการรับข่าว น่าจะมีการเลือกสรรข่าวมากกว่ากลุ่มที่ฟังโทรทัศน์ในการรับ ข่าว (โทรทัศน์ได้รับการฟังจากผู้ชมมากกว่า จนผู้ชมไม่ต้องเลือกมาก เท่ากับ หนังสือพิมพ์) ข่าวที่ไม่เป็นไปตามแนวเดิมในที่นี้หมายถึง รายการข่าวที่มีโครง-สร้างของรายการที่น่าดึงดูดใจ ซึ่งอาจหมายถึง เรื่องบันเทิงและสารคดีที่ผู้ชม สนใจ หรือเป็นเรื่องตามวาระที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน (สถานการณ์) ได้ผลการวิจัย คือผู้ที่ฟังโทรทัศน์อาจจะชอบรูปแบบรายการโทรทัศน์มากกว่า ซึ่ง แตกต่างไปจากรายการข่าวในแนวเดิม และข่าวที่ต้องการความบันเทิงอาจจะ เป็นแหล่งข้อมูลหลักสำหรับผู้ฟังโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูล และพบว่าผู้ที่ฟังพา โทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลจะมีเครื่องรับโทรทัศน์ในบ้านมากกว่า เครื่องรับจำนวน มากนี้ชี้ให้เห็นว่า การชมโทรทัศน์อาจจะสะดวกสบายกว่า หรือเป็นไปไ้มากกว่า สำหรับคนเหล่านั้น

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังและความพึงพอใจของเยาวชนที่มี ต่อการจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์" ของภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2530 โดย ชนิตา พลศรี วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มี จุดมุ่งหมายที่จะศึกษาระดับความคาดหวัง และความพึงพอใจของเยาวชนที่ได้รับ จากการชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ของ ความคาดหวังและความพึงพอใจที่ได้รับกับพฤติกรรมการชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า เยาวชนส่วนมากคาดหวังที่จะได้รับความรู้ รอบตัวกว้างขวางขึ้น, ความเข้าใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนให้ดีขึ้น, ต้องการ เป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล, ต้องการดูความแปลกใหม่และสิ่งที่น่าสนใจ- เต็ม และต้องการได้รับความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจจะนำไปประยุกต์ใช้ กับชีวิตประจำวันได้ ตามลำดับ ในด้านพฤติกรรมการชมนิทรรศการ พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาชมนิทรรศการในแต่ละขั้นน้อย เลือกชมและตั้งใจชม เฉพาะเรื่องที่สนใจเท่านั้น ส่วนด้านความพึงพอใจ เยาวชนส่วนมากได้รับความ พึงพอใจในด้านความรู้รอบตัวกว้างขวางขึ้น, ความแปลกใหม่และสิ่งน่าสนใจ, เข้าใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนให้ดีขึ้น, ทำให้เป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมี เหตุ-ผล และได้รับความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจา วันได้ ในแง่ของความสัมพันธ์ของความคาดหวังและความพึงพอใจที่ได้รับกับพฤติ-

กรรมการชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนพฤติกรรมการชมนิทรรศการของเยาวชนในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับ มีระดับนัยสำคัญ .01 และความคาดหวังจะมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับความพึงพอใจที่ได้รับโดยไม่ต้องผ่านพฤติกรรมการชมนิทรรศการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจของมนุษย์ (Uses and Gratification Theory) เป็นกรอบในการวิจัยร่วมกับ ทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ (Action motivation Perspective or Expectancy Theory) และทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) นอกจากนี้ยังใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อลดจำนวนตัวแปรให้เป็นกลุ่มตัวแปรใหม่ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

วิทยานิพนธ์ปริญาเอก มหาวิทยาลัยไอโฮโอ เรื่อง "Life Events, Need Salience and Audiences, Use of Television" โดย ยูบล เบ็ญจรงค์กิจ ศึกษาการรวมเอาแนวคิดที่พัฒนาขึ้นเกี่ยวกับเรื่องช่วงชีวิต (life span) เข้ากับ Uses and gratifications paradigm เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของเหตุการณ์ในชีวิตและการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางจิตวิทยา, นิสัยการชมโทรทัศน์และความพึงพอใจต่อโทรทัศน์ของผู้ชมโทรทัศน์ โดยทำการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ในปี ค.ศ. 1981 และ 1982 อย่างสุ่ม เลือกเอาผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในเมืองใหญ่ คือ เมืองโคลัมบัสและเมืองแฟรงคลิน ในมลรัฐไอโฮโอ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นชายหรือหญิงก็ได้ ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว (จำนวน 218 คน) ซึ่งจะทำการสัมภาษณ์ทั้งช่วงห่างในระยะ 1 ปี คือ ครั้งแรกในปี 1981 และครั้งที่ 2 ในปี 1982 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กลุ่มเดิม ซึ่งตัวแปรที่ใช้วัดมี 5 ตัวแปร คือ จำนวนเหตุการณ์ในชีวิต, ผลกระทบที่ได้รับจากเหตุการณ์ในชีวิต, โครงสร้างความต้องการทางสังคม-จิตวิทยา, นิสัยในการชมโทรทัศน์และความพึงพอใจในโทรทัศน์

มิติเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิต 2 มิติ ที่นำมาใช้คือ 1. จำนวนรวมของเหตุการณ์ในชีวิตที่บุคคลคนหนึ่งมีประสบการณ์และได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ใน

ชีวิตนั้น เป็นสมมติฐานว่าเป็นปัจจัยอิสระ (independent factors) ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างความต้องการ ของผู้รับสารจากเวลาหนึ่งไปอีกเวลาหนึ่ง 2. โครงสร้างความต้องการหลักจากที่ได้รับผลกระทบแล้ว จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนิสัยการชมโทรทัศน์ และความพึงพอใจในโทรทัศน์จากเวลาหนึ่งไปอีกเวลาหนึ่ง

การวิเคราะห์ปัจจัยที่นำมาใช้ (Factor analysis) จะเป็นการนำเอาโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับความพึงพอใจในโทรทัศน์มาจัดจำพวกใหม่ ด้วยวิธีการนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับความต้องการ 2 ปัจจัย คือ ความต้องการที่เกี่ยวกับตัวเอง (Self oriented needs) และความต้องการเกี่ยวกับสังคมแวดล้อม (socio-environmental needs) จะถูกสร้างขึ้นใหม่

ปัจจัยที่ 1 คือ ความพึงพอใจในโทรทัศน์ (TV Satisfaction) จะได้รับจากกลุ่มคำตอบที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในโทรทัศน์ แบบจำลอง 3 แบบ (แบบผสม, แบบควบคุมและแบบประมาธ) แบบที่ 1 จะถูกนำมาทดสอบจำนวนเหตุการณ์ในชีวิตสะสมและผลสะท้อนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เหล่านั้น แบบจำลองที่ 2 จะนำมาทดสอบเหตุการณ์ในชีวิตที่กินระยะเวลาานาน (long-standing life events) และแบบจำลองที่ 3 จะนำมาทดสอบเหตุการณ์ในชีวิตที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (immediate life events) ซึ่งทั้ง 3 แบบจำลองนี้จะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ตั้งอยู่บนฐานของการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multivariate regression analysis) ได้นำมาประยุกต์เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

หลังจากศึกษาแล้วค้นพบว่า เหตุการณ์ในช่วงชีวิตที่เกิดขึ้นในทันทีทันใดทั้งหมดนั้นเปลี่ยนแปลงความต้องการทางสังคมแวดล้อมในตัวผู้ชมเหล่านั้น การเปลี่ยนแปลงความต้องการเหล่านั้น มีอิทธิพลต่อการชมโทรทัศน์ของผู้ชมเหล่านี้ด้วย

จากการค้นพบเช่นนี้ แบบจำลองรวบยอดถูกสร้างขึ้นโดยรวมเอาปัจจัยในเรื่องเวลาที่เจาะจง (time factor) เอาไว้ด้วย ปรากฏว่า เหตุการณ์ในชีวิตจะมีอิทธิพลในทันทีต่อผู้ชมที่ได้รับประสบการณ์จากเหตุการณ์เหล่านั้น อย่างไรก็ตามก็ตี ความต้องการทางสังคมแวดล้อมของผู้ชมก็จะได้รับผลกระทบด้วย และในทาง

กลับกันความต้องการเหล่านั้นก็จะมีอิทธิพลต่อนิสัยการชมโทรทัศน์ของผู้ชมโทรทัศน์ด้วย

อาจกล่าวได้ว่า ความพยายามที่จะเพิ่มตัวแปรในเรื่องเหตุการณ์ในชีวิตเข้าไปใน Uses and Gratifications paradigm จะช่วยปรับปรุงแบบจำลองดั้งเดิม ซึ่งชี้ให้เห็นได้เพียงว่า โครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการเป็นเพียงตัวชี้ของพฤติกรรมการใช้สื่อการศึกษาในครั้งนี่ เป็นประโยชน์สำหรับการสร้างแบบจำลองรอบยออดขั้นใหม่ ในแบบฉบับที่รวมเอาการเจาะจงปัจจัยเรื่องเวลาและโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการเอาไว้ด้วย

อย่างไรก็ดีงานวิจัยนี้ได้ข้อสรุปว่า 1. ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์และแบบจำลอง Uses and Gratifications ชี้ให้เห็นว่า เหตุการณ์ในชีวิตมีอิทธิพลต่อโครงสร้างความต้องการทางสังคม-จิตวิทยาของปัจเจกบุคคลซึ่งในทางกลับกัน โครงสร้างทางสังคม-จิตวิทยาก็มีผลกระทบต่อนิสัยการชมโทรทัศน์ของพวกเขาด้วย และ 2. เหตุการณ์ในชีวิตมีอิทธิพลต่อโครงสร้างความต้องการทางสังคม-จิตวิทยาอย่างทันทีทันใด (ภายในช่วงการเกิดเหตุการณ์ในชีวิตในปีเดียวกัน) และผลรวมของการชมโทรทัศน์จะถูกเปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงความต้องการทางสังคม-จิตวิทยา

หนังสือชื่อ "The Play Theory of Mass Communication" โดย Stephenson, William ได้กล่าวถึง ทฤษฎีของชรามม์เกี่ยวกับความพอใจ (Schramm's Theory of Pleasure) Schramm สรุปว่า ความพอใจ (Pleasure) ของการอ่านข่าว มีสาเหตุ 2 ประการ คือ

เมื่อเราอ่านข่าว แรงกระตุ้น, ความต้องการ (needs), ความปรารถนา (wishes) หรือความต้องการ (wants) จะได้รับการตอบสนองให้ได้รับความพอใจและความสนุกสนาน ก็คือสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกพอใจนั่นเอง ซึ่งบางครั้งความพอใจนี้อาจเกิดขึ้นทันที (immediate) และบางครั้งก็อาจเกิดขึ้นภายหลัง (delayed)

ความพอใจแบบทันทีทันใด (Immediate Pleasure) จะได้รับจากข่าวประเภทฆาตกรรม, คอรัปชั่น, อุบัติเหตุ, ภัยพิบัติ, กีฬา, การสร้างสรรค์ (recreation) และเหตุการณ์ทางสังคม

ความพอใจแบบเกิดขึ้นภายหลัง (Delayed Pleasure) จะได้รับจาก ข่าวประเภทสาธารณกิจ (public affairs) เศรษฐกิจ, ปัญหาสังคม, วิทยาศาสตร์, การศึกษา, สาธารณสุข (public health) และอื่น ๆ

Kingsbury และ Hart แนะนำว่า ผู้อ่านข่าว (newsreader) จะมี 2 แบบ คือ

1. แบบที่เป็น "feebly socialized" จะรู้สึกสนุกสนานทันที (immediate)
2. แบบที่เป็น "Socialized" จะรู้สึกอย่างช้า ๆ (delayed)

Schramm รวมหลักของความพอใจแบบทันทีทันใดกับความพอใจแบบเกิดขึ้นภายหลังเข้าด้วยกัน โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับความพอใจ (pleasure) ของ Freud และหลักของความเป็นจริง

แต่อย่างไรก็ตาม การนำแนวคิดของ Freud ไปใช้ในกรณีนี้จะไม่ค่อยยุติธรรมนัก ในการวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (psycho analysis) เพราะว่า หลักด้านความพอใจของ Freud ได้อ้างถึงกลไกที่ไม่ได้เป็นลักษณะของมนุษย์ (unconscious mechanisms) ในขณะที่กรณีการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ผู้อ่านจะได้รับความพอใจแบบทันทีทันใดมากนั้น จัดว่าเป็นกลไกดังกล่าวที่เปิดเผยให้เห็นได้ชัด

Schramm ได้พิจารณาว่า ผลตอบแทนโดยฉับพลัน (immediate rewards) จะได้รับจากข่าวเกี่ยวกับเรื่องบันเทิง, เหตุการณ์ในสังคม, ข่าวที่ให้ความรู้สึกได้, ข่าวฆาตกรรม, ภัยพิบัติ, ผู้รับจะรู้สึกสนุกสนานกับความพอใจที่ได้รับจากข่าวอาชญากรรม หรือข่าวที่มีนัยทางเพศ การที่ผู้อ่านชอบที่จะรับรู้เรื่องเหล่านี้ เกิดจากความรู้สึกกระหายที่ไม่ได้รับการบรรเทา, ความก้าวร้าวและชีวิตทางเพศที่เย็นชา

การอ่านเรื่องราวที่เป็นข่าวสาธารณกิจ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องที่ประเทืองปัญญาหรือไม่ก็ตาม เช่น เศรษฐกิจ, วรรณกรรม, ศาสนา, ศิลปะและการเมือง ล้วนถูกจัดให้อยู่ในผลตอบแทนภายหลัง (delayed rewards) ทั้งสิ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจไม่ทำให้เกิดความพอใจแก่ทุกคนได้ แต่ก็พอจะสรุปได้ว่า การอ่านสิ่งต่าง ๆ นี้ ผู้อ่านที่รอบรู้และเป็นหนึ่งในสังคม จะต้องการแสดงความกล้าหาญที่จะ

ได้รับความรู้สึกเจ็บปวดอย่างทันทีทันใด แต่ผลสุดท้ายแล้ว ก็จะกลายเป็นความพอใจ (pleasure) ในที่สุด เพราะ "สัญญาเตือน" (threat) ที่เกิดจากข่าวเหล่านั้นจะช่วยให้ผู้อ่านเตรียมตัวรับมือกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี จุดใหญ่ใจความอยู่ที่ว่า ผู้รับสารมีความรู้สึกร่วมในข่าวแต่ละข่าวขณะที่อ่านอย่างไร ถ้ารู้สึกมีส่วนร่วมในข่าวด้วย ผลก็จะก่อให้เกิดความไม่พอใจในกรณีที่อ่านข่าวเกี่ยวกับโรคร้ายที่ผู้อ่านเป็นอยู่ ถ้าไม่รู้สึกมีส่วนร่วม ข่าวร้าย (black news) นั้นก็จะเป็นเพียงข่าวชิ้นหนึ่งที่เหมือน ๆ กับ ข่าวอื่นทั่ว ๆ ไปนั่นเอง ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดความสนใจน้อยลงหรือมากขึ้นแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี สำหรับ Schramm แล้ว feebly socialized เป็นสิ่งที่ไม่พบในความเป็นจริง ในขณะที่ socialized (เรื่องเหล่านี้เป็น delayed rewards) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ serious - minded

งานวิจัยเรื่อง "การสื่อสาร 2552" โดย ศิริชัย ศิริกายะ ศึกษาเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนการสื่อสาร เน้นในส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางด้านการสื่อสาร ทรัพยากรทางด้านการสื่อสารและสิทธิของการสื่อสาร โดยนำแนวคิดทั้งสามมาเป็นโครงสร้างทางความคิดเพื่อประยุกต์เข้ากับวิธีการศึกษาที่เรียกว่า "วิธีการเดลฟี่" ซึ่งใช้สำหรับการพยากรณ์อนาคตในระยะยาว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ระยะ 30 ปี (พ.ศ. 2522-2552) ได้ผลการศึกษา คือ ตัวแปรทั้งสาม ได้แก่ ความต้องการด้านการสื่อสาร สิทธิทางด้านการสื่อสารและทรัพยากรทางด้านการสื่อสาร เป็นตัวแปรที่ใช้สำหรับเป็นโครงสร้างความคิดสำหรับการวิเคราะห์และช่วยในการลดความยุ่งยากสลับซับซ้อนของวิธีการเดลฟี่ให้ง่ายขึ้นในขั้นปฏิบัติการ การทดสอบความแน่นอนและความเที่ยงตรงของวิธีการโดยวิธีแบ่งกลุ่มผู้รับการสัมภาษณ์ที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ ออกเป็น 2 กลุ่ม และดำเนินการวัดจากแบบสอบถามอย่างเดียวกันแล้วนำผลจากการวัดของทั้ง 2 กลุ่ม มาทดสอบเพื่อความแน่นอนของการคาดคะเน ซึ่งก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ในขณะเดียวกัน ผลต่างระหว่างความต้องการกับทรัพยากรทางการสื่อสารที่ถูกวัดพร้อมกันไปด้วย การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความต้องการทรัพยากรและสิทธิของการสื่อสารได้ถูกหาค่าออกมา และนำมาจัดอันดับหาความสำคัญก่อนหลัง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการวิจัยทางด้านการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนการสื่อสาร และยังเป็นประโยชน์สำหรับการปฏิบัติอีกด้วย สำหรับการจัดอันดับความต้องการ ทรัพยากรและสิทธิของการสื่อสารนั้น ได้ข้อสรุปว่า แนวโน้มที่ได้รับการจัดอันดับสูงย่อมมีความแตกต่างอย่างแน่ชัดกว่าแนวโน้มที่อยู่ในอันดับต่ำ

ในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการ ทรัพยากรที่มีและสิทธิ โดยได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า อันดับก่อนหลังของแนวโน้มทางการสื่อสาร ไม่ควรที่จะนำมายึดถือเป็นความจริงที่ตายตัว นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งดัชนีของความเร่งด่วนด้านนโยบายและพลวัตรดัชนีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นตัวชี้ความไม่สมดุลระหว่างปัจจุบันกับอนาคต หรือการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของความต้องการทางการสื่อสารทรัพยากรที่มีอยู่และสิทธิของการสื่อสาร ส่วนเรื่องของการคาดคะเนเหตุการณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ให้ความสนใจต่อการคาดคะเนเหตุการณ์ น้อยกว่าการคาดคะเนแนวโน้มทางการสื่อสาร ในขณะเดียวกัน ข้อมูลจากการคาดคะเนเหตุการณ์จะ ใช้เป็นข้อ-อ้างที่มีเหตุผลสำหรับการคาดคะเนอนาคต

ในการศึกษาเรื่อง "การสื่อสาร 2552" นี้ได้เลือกเอาวิธีการเดล-ไฟร์ (Delphi Technique) มาใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผน และกำหนดนโยบายสำหรับการสื่อสารในระยะยาว วิธีการเดลไฟร์ คือ วิธีการสำหรับสร้างกระบวนการกลุ่มสำหรับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยอมให้ไม่ว่าสมาชิกของกลุ่มแต่ละคนหรือทั้งกลุ่มรวมกัน ในการที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เดลไฟร์จึงเป็นเทคนิคสำหรับเก็บรวบรวมและถ่ายทอดการตัดสินใจของกลุ่มของสมาชิกแต่ละคน ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. การสอบถามตามรูปแบบที่กำหนดขึ้น
2. การควบคุมปฏิกริยาย้อนกลับของคำตอบที่ได้รับ
3. คำตอบที่จะไม่ปรากฏชื่อผู้ตอบแต่ละบุคคล

วิธีการเดลไฟร์สำหรับการศึกษาเรื่องดังกล่าว ประสงค์ที่จะได้รับความเห็นพ้องต้องกันของกลุ่ม (group consensus) ดังนั้น การสอบถามตามที่กำหนดรูปแบบขึ้น การควบคุมปฏิกริยาย้อนกลับและคำตอบที่ปราศจากชื่อของผู้-เชี่ยวชาญ จึงจะช่วยเสริมจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ มีกระบวนการวิธีการอยู่ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ใช้แบบสอบถาม อาจจะใช้การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล หรือใช้ส่งทางไปรษณีย์ไปยังสมาชิกของกลุ่ม เมื่อได้รับคำตอบแล้ว ผลของคำตอบจากขั้นตอนแรกนี้จะนำมาคำนวณหาค่า Semi-interquartile range ซึ่งได้แก่ ค่าที่ครอบคลุม 50% ของผู้ตอบ และวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ซึ่งได้แก่ ค่ามัธยฐาน (median) คำถามที่จะใช้ทดสอบในขั้นตอนแรกนี้จะ เป็นคำถามทั้งด้านปริมาณและทางด้านคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาโดยเฉพาะ

ขั้นตอนที่ 2 แบบสอบถาม จะสร้างขึ้นโดยมีคำถามทั้งจากขั้นตอนแรก และคำถามใหม่ที่ได้รับการเสนอแนะมาจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ รวมทั้งข้อมูลสรุปทางสถิติจากขั้นตอนแรกจะถูกใส่ในแบบสอบถามสำหรับขั้นตอนที่ 2 ด้วย เหมือนกับเป็นปฏิกริยาย้อนกลับไปให้ผู้ตอบแต่ละคนด้วย ผู้ตอบจะถูกขอร้องให้พิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับปฏิกริยาย้อนกลับไปดังกล่าวก่อนที่จะให้คำตอบในรอบที่ 2 แต่ถ้าคำตอบในรอบที่ 2 อยู่นอกค่า Semi-interquartile range ผู้ตอบจะต้องให้เหตุผลดังกล่าวด้วย ผลของคำตอบในรอบที่ 2 จะถูกนำมาคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่า Semi-interquartile range เพื่อประโยชน์ทางด้านการศึกษาและการสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน ซึ่งเป็นผู้ให้คำตอบดังกล่าว

ดังนั้น เราจึงอาจนำเอาวิธีการของเดลไฟร์มาประยุกต์ใช้ได้ โดยแบ่งส่วนต่าง ๆ ที่จะศึกษาออกเป็น 3 มิติ (Three Dimensions) คือทรัพยากรข่าวต่างประเทศ สิทธิทางการสื่อสาร และความต้องการข่าวต่างประเทศของผู้ชม และเนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ที่ไม่อาจติดตามสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้หลายครั้ง อันเป็นข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างเองด้วย ดังนั้น จึงนำเอาแนวคิดในการวิเคราะห์ของเดลไฟร์มาใช้เท่านั้น มิใช่เป็นการวิเคราะห์แบบเดลไฟร์ โดยใช้เดลไฟร์มาเป็นเกณฑ์ในการศึกษาคร่าว ๆ ไม่ใช่เพื่อทำนายอนาคตแต่เพื่อศึกษาสภาพของมิติทั้ง 3 ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น ดังที่ O. Helmer กล่าวไว้ใน "Personal Communications", Futures (February, 1975) ว่า "...การใช้เดลไฟร์นั้นมิได้จำกัดอยู่เฉพาะการทำนายในระยะยาวเท่านั้น แต่วิธีการนี้ยังถูกนำมาใช้ได้ อย่างเหมาะสม สำหรับการตัดสินใจวินิจฉัยของกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการสื่อสาร"

หนังสือชื่อ หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น โดยมาลี บุญศิริพันธ์ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของข่าวไว้ว่า ข่าวที่มีคุณค่าสูงนั้นมักจะมีทั้งความสำคัญ (Significance) และความน่าสนใจ (Interest) อยู่ในตัวเอง โดยความสำคัญของข่าวนั้นจะพิจารณาจากผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่จะมีต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งผลกระทบดังกล่าวจะมีผลในวงกว้าง เช่น การเสียเปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศ มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ จัดเป็นสิ่งสำคัญมีผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อความเป็นอยู่ของประชาชน จึงจัดว่าเป็นข่าวที่มีความสำคัญ หากไม่รายงานให้ผู้อ่านทราบก็อาจเกิดผลเสียต่อส่วนรวมทั้งหมดได้ นอกจากนี้ การพิจารณาคุณค่าของข่าวยังอาจพิจารณาได้จาก

การคำนึงถึงสภาพความเป็นจริง สังคม และองค์ประกอบอื่น ๆ อีก โดยมากข่าวที่มีความสำคัญมักจะเป็นข่าวหนัก (Hard news) คือเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ซึ่งผลกระทบต่อเกิดขึ้นได้ในระยะยาว และต้องอาศัยการรายงานข่าวอย่างละเอียด ส่วนมากเป็นข่าวสถานการณ์ (Situation news) มากกว่าข่าวประเภทเหตุการณ์ (event news) ซึ่งตอบสนองความใคร่รู้ได้อย่างทันทีทันใด สำหรับความน่าสนใจนั้น นักหนังสือพิมพ์และบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับข่าวได้กำหนดแนวทางการวัดความสนใจของผู้อ่านไว้หลายประการ กล่าวคือ สิ่งที่ผู้อ่านทั่วไปมักจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่

- ความสดทันสมัย (Immediacy) หมายถึง ความรวดเร็วในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผู้อ่านได้ทราบอย่างทันทีทันควัน คือนับจากระยะเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับการรายงานข่าว ควรเป็นไปอย่างรวดเร็วทันทีที่ยังรายงานได้เร็วคุณค่าของความสดของข่าวก็จะมีมากขึ้น

- ความใกล้ชิด (Proximity) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้กับตัวผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ถ้าใกล้มากก็จะมีคุณค่าของข่าวสูงกว่าเหตุการณ์ที่เกิดไกลออกไป ความใกล้ชิดอาจเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางจิตใจ ความคิด สถานที่หรือบุคคลก็ได้

- ความเด่น (Prominence) หมายถึง ข่าวที่ครอบคลุมถึงความเด่นของบุคคล สถานที่หรือเวลาของเหตุการณ์ที่เกิด เหตุการณ์ใดที่มีองค์ประกอบของความเด่นดังกล่าวมากก็มักได้รับความสนใจในคุณค่าเชิงข่าวสูง

- ความผิดปกติ (Unusualness) หรือความแปลกประหลาด ซึ่งโดยธรรมชาติของมนุษย์ มักสนใจในสิ่งใดก็ตามที่แปลก หรือไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น เด็กอายุ 5 ขวบสามารถคำนวณเลขหลักล้านได้ภายใน 5 วินาที ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก คนจึงอยากรู้ในรายละเอียดมากกว่า

- สิ่งที่มนุษย์สนใจ หรือเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ (Human interest) เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ทางอารมณ์ หรือจิตใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั่วไป คือ เหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมทางอารมณ์กับบุคคลในข่าวด้วย

- ความขัดแย้ง (Conflict) หมายถึง ข่าวที่เกิดจากความขัดแย้งของ 2 ฝ่าย เช่น ความขัดแย้งทางอุดมการณ์, ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ความขัดแย้งมีคุณค่าทางข่าวสูง เพราะผู้อ่านอยากรู้อยากทราบถึงสาเหตุของความขัดแย้ง กระจายที่จะติดตามจนถึงที่สุด

- ความลึกลับซับซ้อน (Suspense) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วยังไม่สามารถคลี่คลายให้กระจ่าง หรือยังไม่สามารถเสาะหาสาเหตุที่แท้จริงแล้วมักกระตุ้นให้ผู้อ่านสงสัยใคร่ติดตามให้กระจ่าง

- ความกระทบกระเทือน (Consequence) เป็นผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับมวลชน ซึ่งอาจกระทบทางความเป็นอยู่ การครองชีพหรือทางสังคม เช่น ชาวอุทกภัย ชาวภัยพิบัติ

- ความก้าวหน้า (Progress) เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพิจารณาคุณค่าของข่าว โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการในปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงของสังคม การศึกษา

- เพศ (Sex) ความสนใจในเพศตรงข้าม เป็นธรรมชาติของมนุษย์นับเป็นเรื่องใกล้ตัวมากที่สุดก็ว่าได้ องค์ประกอบข้อนี้มีได้หมายถึง เฉพาะเรื่องระหว่างหญิงกับชายเท่านั้น แต่รวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมด้วย

คุณลักษณะเหล่านี้ครอบคลุมคุณลักษณะของ "ข่าว" ได้พอสมควร องค์ประกอบของข่าวยังเป็นแนวทางอย่างหนึ่งในการกำหนดคุณค่าของข่าว และเป็นเครื่องวัดว่าควรจะเสนอข่าวใดก่อนหลังด้วย

นอกจากนี้ ยังได้มีการสรุปคุณลักษณะที่เชื่อถือได้ของข่าวที่ดีไว้ว่า ต้องประกอบไปด้วย

- ความถูกต้อง (accuracy) หมายถึง ข่าวที่ดีควรมีการตรวจสอบความถูกต้องในเรื่อง ชื่อ นามสกุลของบุคคล อายุ ตำแหน่ง สถานที่ ตัวสะกดต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการรวบรวมเรียบเรียงให้ข้อเท็จจริงปรากฏแก่ผู้อ่าน รวมทั้งการใช้ภาษาอย่างถูกต้องด้วย

- ความสมดุล (Balance) หมายถึง การรายงานข่าวที่ให้ความเสมอภาคในการเสนอข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้องเป็นธรรมแก่บุคคลในข่าว และควรเป็นการให้ข้อมูลสำคัญเป็นธรรมพอที่จะให้ผู้อ่านใช้ดุลพินิจได้อย่างถูกต้อง

- ความเป็นกลาง (Objectivity) หมายถึง การรายงานอย่างตรงไปตรงมาไม่มีอคติหรือใส่ความคิดเห็นของผู้เขียนข่าวลงไป ซึ่งเป็นเรื่องความเที่ยงตรงที่ปฏิบัติได้ยาก จึงควรเสนอข่าวในทุกแง่มุมให้มากที่สุด ไม่เอาความรู้สึกของตัวเอง เข้าไปผูกพันอย่างสิ้นเชิง

- ความกระชับชัดเจน (Conciseness) หมายถึง ข่าวที่ดีควรมีรูปแบบที่กระชับ กระจ่าง ชัดเจน ใช้ภาษาที่สั้น รัดกุม และเข้าใจง่าย

- รวดเร็ว (Immediacy) หมายถึง ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ นับเป็นคุณสมบัติสำคัญมากอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงความฉับไวของข่าว

แม้ว่าคุณลักษณะของข่าว และคุณสมบัติของข่าวที่ดีนี้จะเป็นองค์ประกอบสำคัญของข่าวหนังสือพิมพ์ก็ตาม แต่ก็จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยจะนำมาสร้างเป็นคำถามที่เกี่ยวกับคุณค่าของข่าวต่างประเทศทางโทรทัศน์ ตามความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อคุณค่าเหล่านั้น ด้วยเกณฑ์ที่ว่า เป็นคุณค่าของ "ข่าว" เหมือนกัน และมีคุณลักษณะที่เป็นที่ต้องการของ "ข่าวที่ดี" เหมือนกัน

หนังสือชื่อ การประเมินคุณค่าข่าว หลักเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาวารสารศาสตร์ โดยมาลี บุญศิริพันธ์ ได้ทำการรวบรวมคุณลักษณะพิเศษของข่าวไว้ว่า คุณลักษณะที่ควรปรากฏอยู่ในข่าวนั้นได้แก่ ความถูกต้องแม่นยำ ความสมดุลความเป็นกลาง ความกะทัดรัดและชัดเจน และทันต่อเหตุการณ์ ส่วนคุณสมบัติพิเศษของการเขียนข่าวนั้น ต้องตระหนักว่า ข่าวที่ดีและมีคุณค่าสูงจะต้องมีความสำคัญ และน่าสนใจ หลักการวัดความน่าสนใจของข่าวจึงขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์หนึ่ง ๆ มีองค์ประกอบเหล่านี้รวมอยู่ด้วยจำนวนกี่ประเภท และน้ำหนักของแต่ละประเภทมีน้ำหนักแค่ไหน การประเมินคุณค่าข่าวโดยวิธีนี้เชื่อกันว่า ข่าวใดก็ตามที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังกล่าวมากประเภทเท่าใด ข่าวนั้นก็ย่อมได้รับความสนใจจากผู้อ่านจำนวนมากขึ้นตามลำดับ ขณะเดียวกันนักข่าวต้องไม่ลืมเช่นกันว่าความน่าสนใจนั้นต้องมองจากด้านของผู้อ่าน หรือผู้รับ ไม่ใช่จากตัวนักข่าวเอง เพราะไม่เช่นนั้น ข่าวที่นักข่าวคิดว่าน่าสนใจอาจจะไม่มีใครอ่านเลยก็ได้ เพราะสิ่งที่นักข่าวสนใจอาจไม่ตรงกับความสนใจของผู้อ่านหรือผู้รับส่วนใหญ่ได้

เอกสารการสอนชุดวิชา การข่าวและบรรณาธิกรณ โดย ยงยุทธ รัชชาศรี ได้กล่าวสรุปถึงการพิจารณาคุณภาพของข่าวไว้ว่าต้องศึกษาถึง หลักความถูกต้อง (accuracy) หลักความสมดุล (balance) หลักความเป็นภาวีสัย (objectivity) หลักความเป็นปัจจุบัน (currency) และหลักความกะทัดรัดและชัดเจน (conciseness and clearness) สำหรับหลักความถูกต้องนั้นหมายถึง ความถูกต้องทั้งหมดของข้อเท็จจริงที่ประกอบขึ้นเป็นข่าวแต่ละข่าว ซึ่งหมายรวมถึง ทั้งความถูกต้องในเนื้อหาสาระของข่าว ความถูกต้องที่ผู้รายงานข่าวต้องพิจารณา และความถูกต้องอันเกิดจากการไม่รวมเอาความคิดเห็นส่วนตัวของผู้สื่อข่าวเข้าไปในเนื้อหาสาระ ซึ่งจะทำให้จุดหมายของข่าวบิดเบือนไปจากต้นตอของข่าวด้วย ส่วนหลักความสมดุลนั้นหมายถึง ผู้สื่อข่าวจะต้องให้ข้อเท็จจริง

ของข่าวอย่างมีสัดส่วนที่ถูกต้อง และมีความสมดุลในแง่ของเนื้อหาสาระ ประเด็นสำคัญที่เสนอและในแง่เนื้อหาของข่าวด้วย สำหรับหลักความเป็นภาวิสัยนั้นถือเป็นวิธีการที่จะทำให้ข่าวไปสู่ผู้อ่านหรือผู้รับโดยปราศจากความลำเอียงหรืออคติ หรือมีอิทธิพลภายนอกเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับข่าว นอกจากนั้นหลักความเป็นปัจจุบัน ยังระบุให้คำนึงถึงความรวดเร็วในการสื่อข่าว หรือรายงานเหตุการณ์ เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านหรือผู้รับสาร กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านมีความสนใจ และต้องการข่าวที่เป็นปัจจุบัน ข่าวที่ใหม่สด ผู้รายงานข่าวก็หวังที่จะเอาชนะใจผู้อ่าน สื่อมวลชน จึงพยายามรวมกระบวนการผลิตให้เร็วที่สุดเพื่อส่งให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเร็วที่สุด หรือล่าช้า่น้อยที่สุด ดังนั้นข่าวที่จะมีคุณภาพจึงต้องคำนึงถึงความปัจจุบัน หรือความใหม่ของข่าว ส่วนหลักสุดท้ายของการพิจารณาคุณภาพของข่าวนั้น คือหลักของความกะทัดรัดและความชัดเจน ที่เป็นหลักว่าข่าวที่ดีควรจะมี ความชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้อ่าน ต้องเสนอข่าวด้วยรูปแบบที่มีเอกภาพ ชัดเจน ทั้งรูปแบบการเขียน การนำเสนอ ภาษา ความหมายของการดำเนินเรื่อง ความสมเหตุสมผล การลำดับเหตุการณ์ และอื่น ๆ

หนังสือชื่อ หลักการเขียนข่าว โดย ประชัน วัลลิโก เขียนถึง คุณสมบัติของข่าว (The Qualities of News) ไว้ว่า ข่าวที่ดีควรมีลักษณะที่มีความถูกต้อง ความสมดุล ความเที่ยงตรง ผู้เขียนไม่เอาตัวเองเข้าไปพัวพัน มีความชัดเจน กะทัดรัด และเป็นเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น โดยให้ข้อสังเกตในประเด็นหลัก ๆ ว่า ความถูกต้องนั้น "ควรถูกต้องเท่าที่อยู่ในวิสัยของคนเราจะทำให้ถูกต้องได้" (should be as accurate as humanly possible) ความสมดุลต้องเน้นหนักข้อเท็จจริงแต่ละข้อให้ถูกต้องตามความสำคัญมากน้อยและต้องแสดงความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อเท็จจริงให้ได้ เนื้อความจากการอ่านข่าวทั้งหมด การรายงานข่าวจะสมดุลได้ต่อเมื่อผู้รายงานข่าวหยิบยกเนื้อหาสำคัญของข่าวมาโดยครบถ้วน โดยนักข่าวต้องรู้จักเลือกและจัดลำดับความสำคัญของข้อเท็จจริง โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดความสมดุลขึ้นในรายงานข่าวชิ้นนั้น ๆ ซึ่งอาจกระทำได้โดยไม่เอาตัวนักข่าวเข้าไปผูกพันกับการรายงานข่าว ส่วนความชัดเจนและกะทัดรัดนั้น หลักสำคัญก็คือ การรายงานข่าวอย่างมีเอกภาพ กะทัดรัด ชัดเจน และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย แต่ในความกะทัดรัดนั้นก็ต้องแฝงไว้ด้วยความมีชีวิตชีวาไม่อ้อมค้อมมาวากด้วย คุณสมบัติของข่าวที่ดีเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างคำถามในแบบสอบถาม เพื่อค้นหาความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อคุณค่าของข่าวต่างประเทศทางโทรทัศน์ได้เป็นอย่างดี